

Владика Кирило: Косово и Метохија је мјесто гдје се добија Царство небеско

Његово преосвештенство Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило служио је данас на Видовдан, 28. јуна, Свету архијерејску литургију и парастос страдалима прије Косова, на Косову, по Косову и до данашњих дана, у манастиру Подластва у Грбљу (гдје је по предању рођен Великомученик косовски цар Лазар), уз саслужење свештенства и свештеномонаштва и молитвено учешће вјерног народа.

У архипастирском слову Владика Кирило је казао да је до доласка Христовога било вријеме ишчекивања Месије, а од доласка Спаситељовог на земљу је вријеме подражавања Христу, како је то рекао неки од западних отаца у својој књизи о подражавању Христу. У томе колико ко успјешно, дубоко подражава Христу се разликују и људи и народи, а у нашем народу је било много дивних личности, светитеља који су дубоко подражавали Христу својим животом. Али посебно су неки од њих свој лични подвиг и судбину повезали са судбином свога народа и тако и свој народ учинили христоликим и упутили га на пут подражавању Христу.

“Тај пут је пут и крсног страдања, али и пут васкрсења и небеске славе. Како каже Његош, васкрсења не бива без смрти, нема васкрсења, нема преласка у бољи живот без страдања, јер, каже данашње Јеванђеље, ако су мене гонили и вас ће гонити, ако су моју ријеч одржали и вашу ће одржати. Дакле овај свијет није способан да у пуноћи прими Бога, он је осудио Бога на крсну смрт и самим тим је пресудио себи”, бесједио је Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички, објаснивши да су се, знајући то, наши оци везали за онога ко је Источник живота и пошли путем Христовим носећи свој крст.

По његовим ријечима Христов лик у нашем народу најјаче је засијао у вријеме славне династије Немањића и та дивна епоха је требала да се заврши славно, да се запечати нечим вишим од овога живота, а то је свакако крв мученичка и зато Цар Лазар са својим народом, који му је био вјеран, својом војском запечаћава на један диван страдални, али славни начин ту предивну епоху Немањића:

“Да ли је Лазар одабирајући Царство небеско изгубио тиме овај свијет? Не, јер он је са својим мученицима оставио примјер, оставио надањуће за све вјекове који су дошли послје њега”, казао је Владика и појаснио да онај ко не пође у битку са врагом, са непријатељем нашега спасења, он губи оба свијета, не само тај вјечни него и овај привремени.

У прилог томе да је наш народ у току петовјековног турског ропства опстао косовском идејом, свједочи нам и Ловћенски Тајновидац Његош који је формулисао на један најљепши пјеснички начин Косовски завјет, који је у наше дане поновио на свој начин и блаженопочивши Митрополит Амфилохије:

“Он нас је подсјетио опет и као појединце и као народ на те главне вриједности нашега овдје битовања и оставио нам у аманет да чувамо све оно што је главно и за Црну Гору, али и за сав наш српски народ. Нарочито да чувамо науку коју су нам оставиле те дивне вјерујуће династије из нашег народа, које су нам оставиле дивне светиње које нас вјековима подсјећају ко смо и које је назначење нашег живота овдје.”

Лазарева жртва свједочи и још једну веома важну ствар, пошто је хришћанство у нашем народу дошло некако одозго, као и у руском народу, владар Владимир, а онда овамо Симеон, Сава су се определијелили за ту вјеру и онда би се могло рећи да народ то и није толико дубоко прихватио.

“Међутим, управо страдање косовско Цара Лазара са свим својим народом, тада њему вјерним, показује да је итекако дубински наш народ прихватио

православну вјеру и спреман је у сваком тренутку да за ту вјеру да и свој живот – оно што је највредније у овоме свијету. Јер та вјера и Царство небеско је вреднија од свега што ми имамо овдје”, казао је Владика.

Даље је нагласио да је Косово и Метохија мјесто и понижења, али и највеће славе. Мјесто гдје се добија Царство небеско.

“Косова је и мјесто гдје се пољуљало наше народно јединство, али Косово је мјесто око којег смо данас сви уједињени. Сви једнако мислимо о њему као о нашој духовној вертикали, као о нашој голготи, али уједно је и мјесто васкрсења, Косово и Метохија. Тако да то никад не заборавимо, да се увијек знам определијелити за истину и правду Царства небескога. Нека би нам у томе помогле молитве Светога цара Лазара и свих Светих косовских мученичка”, казао је Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички Кирило, честитајући празник у своје име и преносећи поздраве и благослове и честитке Његовог високопреосвештенства Митрополита Јоаникија који због пастирских разлога није могао да буде у Подластви.

Послије одслуженог парастоса испред спомен-костурнице, гдје је сахрањено 79 Грбљана, Кртољана, Маињана, Будвана, који су пострадали од братске руке новембра 1944. године у Старом Бару, бесједио је отац Миајло Бацковић.

